Bài d□ thi sa□ng ta□c ca□c ta□c phâ□m vê□ Đa□o Hiê□u:

Chuy□n "cô□ tích" v□ cô gái sinh viên hi□u h□nh

(PGVN) ***M□ em sinh năm 1950, tu□i cao và hi□n t□i đang b□ suy th□n, tình tr□ng b□nh đang r□t nan y do hoàn c□nh quá nghèo.***

Xuân là m□t đ□a con gái nghèo, nghèo v□ m□i th□, sinh ra và l□n mà em ch□a t□ng bi□t thông tin v□ ng□□i cha c□a mình. Em ch□a bao gi□ đ□□c s□ng trong s□ th□□ng yêu c□a cha, đó là cái thi□t thòi l□n nh□t c□a em.

Nh□ng v□n may m□n thay vì bên em v□n còn có m□, đ□□c s□ng trong tình th□□ng yêu c□a ng□□i m□ tu□i đã cao. Em tên là Xuân, 21 tu□i và đang h□c năm 3 t□i tr□□ng Đ□i h□c S□ Ph□m 2 □ Xuân Hòa, Vĩnh Phúc.

Ngày m□ em ch□a b□ b□nh, hai m□ con ki□m đ□ng ra đ□ng vào nh□ đi hái nhài thuê, nhi□u hôm m□ □m, m□t mình em đi hái thuê t□ 1h chi□u t□i 7h t□i m□i đ□□c v□, s□ ch□ng ai thích ra đ□□ng gi□a tr□i n□ng 37, 39 đ□, nh□ng vì cu□c s□ng m□u sinh, h□ ph□i ch□p nh□n đi□u đó.

H□t v□ lúa, thì m□ em th□□ng đi c□t rau mu□ng tím, rau mà ng□□i ta hay cho l□n, r□i mang ra ch□ bán, th□t ra vì th□□ng mình nên h□ mua v□ cho l□n ch□ h□ ăn gì rau đ□y, ki□m đ□□c kho□ng t□m 10 ngàn đ□ng m□i l□n đi bán. Ngày ngày mi□t mài bên đ□ng áng, ngày thì đi c□t c□ lúa, ngày đi hái nhài thuê, nhi□u nhà h□ b□ đ□t hoang không làm ru□ng, m□ em m□□n r□i tr□ng thêm đ□, thêm khoai... V□y nên nhi□u lúc m□t quá, không th□ đ□□c, không th□y đau □ đâu ch□ th□y m□t, c□ t□□ng là m□t m□i do làm nhi□u, nên m□ em không chú ý t□i s□c kh□e và không bi□t r□ng mình đang mang b□nh.

M□t ngày n□, chân bên ph□i c□a ng□□i m□ b□t đ□u b□ s□ng lên, ng□□i ta b□o m□ em b□ kh□p, em cũng tìm tòi và nghe ng□□i ta đi l□y lá l□t v□ đ□p nh□ng không gi□m, em đ□a m□ đi tiêm v□i m□c giá là 150 nghìn/mũi, thì l□p t□c 15 phút sau chân tr□ v□ bình th□□ng. M□t th□i gian sau thì

c□ 2 chân đ□u b□ s□ng và ng□□i ta b□o tiêm nhi□u s□ b□ giòn x□□ng. Sau đó, em đ□a m□ đi khám t□ng th□, bác sĩ b□o m□ em b□ b□nh th□n. □ vi□n h□ phát cho m□ em r□t nhi□u thu□c, khi v□ nhà u□ng thì m□ em b□t đ□u th□y m□t h□n, nôn th□c nôn tháo, không ăn, không ng□ đ□□c, em l□p t□c đ□a m□ đi vi□n.

Khi t□i b□nh vi□n m□ em ph□i c□p c□u, r□i em □ ngoài ch□ nghe k□t qu□. Lúc đó ch□ có m□t mình em, m□t s□ t□i thân b□t đ□u len l□i vào trong trái tim nh□ bé, không b□n bè, không ng□□i thân h□ hàng, ch□ bi□t nh□n tin cho cô giáo c□a mình "cô □i m□ em đang c□p c□u, có m□t mình em, em th□y cô đ□n quá cô □".

Nh□ng ngày m□ em n□m □ vi□n là nh□ng ngày em v□t v□ nh□t, v□a ph□i đi h□c v□a ph□i chăm m□, v□a ph□i đi làm và ph□□ng ti□n duy nh□t là chi□c xe đ□p cũ và xe bus công c□ng.



Nh□ng câu chuy□n bu□n □ b□nh vi□n

Câu chuy□n ch□a d□ng l□i □ đó, b□nh tình c□a m□ em ngày càng tăng, 4 tháng tr□i m□ em ph□i n□m gi□□ng, không th□ t□ đi đ□□c, bác sĩ thì mãi không tìm ra thu□c đ□ ch□a, mãi sau đó thì có m□t v□ bác sĩ đã tìm ra thu□c cho m□ em dùng. Em nói bác sĩ đó t□t l□m, nh□ có bác sĩ tr□ m□i vào mà m□ em có th□ t□ di chuy□n đ□□c sau 4 tháng n□m, nhi□u l□n cũng chính bác sĩ thay đ□ ngh□ cho m□ em khi m□ em đ□t □ng d□n n□□c ti□u, trong khi vi□c làm đó không ph□i c□a bác sĩ, cũng chính bác sĩ m□i nh□ng ng□□i b□n c□a bác sĩ t□i khám cho m□ em và còn d□n là không l□y ti□n c□a em, anh b□ ki□m đi□m vì nhi□u l□n xin m□ cho m□ em, nhi□u l□n em nghe loáng thoáng bác sĩ tr□□ng khoa m□ng anh vì m□ em y□u có th□ ch□t ngay trên bàn m□...

Vì b□nh tình c□a m□ em mãi không ti□n tri□n, u□ng nhi□u thu□c, dùng nhi□u cách mà v□n không khá, nên nhi□u l□n khi x□p s□ khám b□nh, t□t c□ các bác sĩ th□y m□ em ng□i trong phòng khám là luôn t□ ý tránh, t□i l□□t thì đ□ sang m□t bên, b□ qua m□ em, đ□ cu□i cùng h□ g□i m□y bác sĩ th□c t□p m□i t□i khám qua qua r□i thôi, có l□n thì h□ ch□ cho bác sĩ tr□□ng khoa khám, nh□ng bác sĩ tr□□ng khoa cũng t□ ý tránh khám.

Em nói có l□n lên l□ch m□ cho m□ em r□i, th□ 5 m□ thì th□ 4 em t□i h□i xem c□n th□ t□c gì không, thì hôm t□i bác sĩ nói: Mai m□ cháu s□ đ□t máy xông. Không h□ đ□ c□p t□i l□ch m□. Em bu□n và □c, em nói d□□ng nh□ h□ lên cái l□ch đó ch□ vì mu□n xoa d□u b□t d□ lu□n, là t□i sao b□nh nhân này n□m lâu th□ mà ch□a đ□□c m□, và có l□, h□ ch□a bao gi□ nghĩ s□ đ□a m□ em lên bàn m□.

Khi cùng c□c thì có l□ con ng□□i m□i là chính mình, h□ suy nghĩ th□u đáo h□n. Qua vi□c đó, chính em đã nói lên r□ng: Bác sĩ thì ph□i là ng□□i có tâm th□c s□ h□ m□i giúp mình, ch□ ch□ vì h□ đi làm đ□ m□u sinh thì th□t khó... Có nhi□u bác sĩ t□t nh□ng cũng có nhi□u v□ bác sĩ vì công vi□c nên đ□i v□i các ca khó, nguy hi□m, nh□ng gì liên quan t□i ch□c v□ và đ□a v□ c□a h□ thì h□ th□ □, tr□n tránh...

Dù nhà r□t nghèo nh□ng em h□c r□t gi□i và chăm ch□. Ngày đi h□c, em ch□ nghĩ là em s□ h□c t□i l□p 9 r□i ngh□ h□c đi làm □ các khu công nghi□p đ□ có kho□n cho m□ đ□ v□t v□. Nh□ng r□i b□t ng□ đi□m thi đ□u vào l□p 10 c□a em r□t cao. Nh□ng ngày đám b□n g□n đi h□c, em suy nghĩ r□t nhi□u, tiêu c□c có, tích c□c cũng có, nh□t là lo ti□n đóng có nhi□u không? Em quy□t đ□nh ra đăng ký thì b□t ng□ em đ□□c vào h□c l□p ch□n c□a tr□□ng.

Cu□c s□ng cũng không m□y vui khi em quy□t đ□nh đi h□c, ngày đi h□c thì chúng nó ch□ đ□n v□i mình khi mình gi□i môn này môn kia, m□c đích ch□ là đ□ h□i bài... chúng nó cũng ch□ng ch□i v□i mình vì mình nghèo. Nh□ng vì m□, em cô g□ng h□c t□p, không quan tâm t□i m□y chuy□n đó, c□ cu□c đ□i m□ v□t v□ nuôi mình khôn l□n, h□a v□i lòng ph□i th□□ng m□, b□i vì chính em đã nói v□i tôi r□ng "s□ ch□ng có ai t□t và b□o b□o v□ mình h□n m□".

Ngày tôi t□i g□p em, cái nhìn b□ ngoài đ□u tiên c□a tôi là ngôi nhà r□t khá v□i các cánh c□a g□ và mái tôn xi măng, nh□ng khi đi vào nhà thì l□p s□p h□n bao gi□ h□t. N□n nhà thì lún, căn nhà ch□ng có gì ngoài chi□c gi□□ng □n và v□ng, có b□ bàn gh□ cũ và cái t□ □p □p, ch□c là nhà ai đó không dùng nên h□ cho, cho đ□n sách v□, đ□ đ□c, t□t c□ m□i đ□u th□ đ□ trong m□t gian đó. Tôi th□t s□ xin l□i, khi ph□i nói r□ng nó gi□ng nh□ m□t cái kho v□y.

Năm 1985, nhà em đ□□c ng□□i ta c□p đ□t nên hai m□ con m□i có m□nh đ□t sinh s□ng t□i bây gi□, ngôi nhà hi□n t□i cũng do ng□□i ta xây và h□ tr□, g□i là ngôi nhà nh□ng ch□ có m□y mét vuông ch□t h□p. Ng□□i ta xây xong đ□□c m□t tháng thì m□a, d□t n□□c đ□y nhà, ch□a đ□□c m□t năm thì n□n nhà b□t đ□u lún, ch□ th□p, ch□ cao, nh□ng ngày m□a thì t□o thành cái b□ b□i mini. Chính vì cái nhìn b□ ngoài đó, mà ngày em đi h□c l□p 9 em không đ□□c nh□n h□c b□ng, khi cô giáo t□i đúng lúc hai m□ con em đã đi hái nhài thuê, nên cô giáo không g□p đ□□c m□ và su□t h□c b□ng đó dành cho m□t b□n khác.

Ngày đi h□c c□p 3, em đi h□c thì có chính quy□n h□ tr□ cho nh□ng bà m□ đ□n thân nuôi con ăn h□c, cũng kho□ng 180 nghìn/tháng. Trên tr□□ng thì ngày ngày m□i gi□ tan h□c em □ l□i quét l□p, nên ti□n h□c đ□□c gi□m m□t n□a, nhà có m□t sào lúa, nh□ng đ□ có ti□n thì nhà em l□i mang đi bán, thóc cũ c□a v□ tr□□c thì đ□ dùng.

Ngày lên đ□i h□c thì em đi d□y thêm Toán, nh□ng cũng không đ□□c m□y, vì lúc thì h□c sinh kêu □m, kêu nhà có vi□c... khi nhà ch□ bi□t nhà em khó khăn và còn đang chăm m□ □m, thì h□ đ□ng ý cho em □ng tr□□c m□t kho□n đ□ lo l□ phí cho m□.

Ai gi□i thi□u em đ□u đ□ng ý làm, ch□y ng□□c ch□y suôi, h□c □ Vĩnh Phúc nh□ng khi có gi□ d□y em l□i b□t xe ra ngoài Hà N□i đ□ d□y, r□i d□y xong ch□y qua chăm m□, thi□u đ□ em l□i b□t xe v□ nhà l□y... chính hoàn c□nh đã □nh h□□ng m□t ph□n t□i cu□c s□ng c□a em, giúp em m□nh m□ và bi□t v□□n lên.

Chính nh□ tôi □ đ□a v□ c□a em, ch□c gì tôi đã làm đ□□c nh□ em, v□a đi thi, v□a đi chăm m□, v□a đi d□y, v□a đi làm đ□ng, mùa v□ lúa v□a r□i m□ □m, m□t mình em đi c□y, nhà ng□□i ta có 1 sào m□t ngày là xong, còn em thì 20 ngày/1 sào m□i c□y xong, v□y nên lúa nhà ng□□i ta g□t đ□□c thì nhà em m□i lên đòng, r□i s□p t□i l□i t□ mình đi thu ho□ch... Cu□c s□ng v□t v□, m□t mình em ch□y ng□□c ch□y suôi, em nói cũng m□t, nh□ng nhà ch□ có hai m□ con, và chính nó đã giúp em th□u hi□u ngày tr□□c m□ em v□t v□ ra sao đ□ nuôi em ăn h□c.

H□ hàng thì không giúp em đ□□c m□y, khi h□ nghe b□nh c□a m□, h□ cũng không m□y mu□n giúp vì c□n ph□i r□t nhi□u ti□n m□i ch□a đ□□c, nhà em nghèo h□ nghĩ mai này em không tr□ h□ đ□□c, nên nhi□u khi trong cu□c s□ng h□ mu□n vùi d□p cu□c s□ng nh□ em, h□ th□y em khó khăn h□ cũng xa lánh d□n. Nhi□u khi ng□i m□t mình, em nghĩ lung tung, cu□c s□ng này ch□ s□ nh□t là t□t c□ m□i ng□□i b□ r□i mình...

Vì thi□u ti□n ch□a cho m□, nên nhà em ph□i vay ngân hàng. Th□ đ□y, v□a lo b□nh c□a m□ v□a ph□i lo các kho□n n□, ti□n h□c b□ng c□a tr□□ng c□a em cũng không đ□ cho vi□n phí c□a m□... Th□□ng em quá, m□t ng□□i ham h□c bi□t v□□n lên, bi□t th□□ng m□, "m□i cây m□i hoa, m□i nhà m□i c□nh". R□i m□i chuy□n s□ bình yên thôi, c□ lên em nhé, cô gái hi□u th□o, k□ v□ em mà nh□ k□ v□ m□t câu chuy□n c□ tích có th□t.

Di□u Minh, Hai Bà Tr□ng, Hà N□i

Nguôn: Giáo hô□i Phâ□t giáo Viê□t Nam